

[Udenrigsministeren]

udtrykkeligt sagt, at den foreslåede samarbejdsprocedure kun indebærer en adgang til dobbelt høring af Parlamentet, så påstande i den danske debat om, at Parlamentet får nye magtbeføjelser, mødes derfor med forbløffelse overalt i Europa og på tværs af alle politiske skillelinjer.

Alle steder fik jeg også et entydigt svar vedrørende mulighederne for at sikre arbejdsmiljøet og det ydre miljø. Der er ingen tvivl om, at teksten garanterer Danmark denne adgang. Sådan lød det samstemmende, og jeg vil gerne begrunde dette med nogle udpluk fra de udtalelser, som de øvrige landes udenrigsministre er kommet med til den danske presse.

Den italienske udenrigsminister, Andreotti, sagde, at de nye regler i traktaten klart tillader enhver, der ønsker et højere niveau vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø, at fastsætte nationale regler. Den britiske udenrigsminister, sir Geoffrey Howe, udtalte indledningsvis, at Storbritannien er ivrig efter at se EF-reformen vedtaget. Storbritannien håbede, at Danmark kunne give sin tilslutning. Det var klart, at de foreslåede regler vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø giver ethvert medlemsland ret til at indføre skrappe regler, forudsat at der ikke er tale om skjult protektionisme.

Den franske socialistiske udenrigsminister, Roland Dumas, fandt, at indvendingerne i det danske folketing var baseret på falske problemer og fortolkningsfejl. Det var klart, at de nye regler kunne bruges til nationale bestemmelser vedrørende arbejdsmiljø og miljø, forudsat at der ikke er tale om skjult protektionisme.

Den spanske socialistiske udenrigsminister, Ordonez, bekræftede ligeledes, at der kan indføres nationale bestemmelser, forudsat at der ikke er tale om skjult protektionisme.

Den tyske udenrigsminister, Genscher, gav udtryk for, at Forbundsrepublikken havde samme interesser som Danmark, når det gjaldt arbejdsmiljø og miljø. Det var klart, at Danmark kunne bruge disse nationale bestemmelser til at sikre arbejdsmiljøet og det ydre miljø.

Den hollandske udenrigsminister, van den Broek, udtalte sig ganske tilsvarende.

Kommissionsformanden har ved en tidligere lejlighed, nemlig på Rådsmødet den 17.

december 1985, klart givet udtryk for, at bestemmelserne om arbejdsmiljø og det ydre miljø indebærer en undtagelse fra reglerne om det indre marked, og denne fortolkning bekræftede han under vor samtale i går.

Samtlige de udenrigsministre, jeg talte med i telefonen forud for mødet i går, havde tilsvarende fortolkninger. Det gælder også den luxembourgske socialistiske udenrigsminister, Jacques Poos, der forestod forhandlingerne om teksten under det luxembourgske formandskab i andet halvår af 1985.

For så endelig at bortveje enhver tvivl, som fortsat måtte bestå om dette punkt: på mødet mellem udenrigsministrene i går er det på konkret og håndgribelig vis demonstreret, at den danske regerings fortolkning af den foreslåede fremgangsmåde til sikring af arbejdsmiljø og miljø er korrekt. Det er sket gennem afgivelse af en dansk erklæring til Rådsprotokollen med følgende ordlyd:

»Den danske regering konstaterer, at i tilfælde, hvor et medlemsland skønner, at foranstaltninger vedtaget i medfør af artikel 100 A ikke sikrer højere krav til arbejdsmiljø, miljøbeskyttelse eller de i artikel 36 nævnte hensyn, garanterer bestemmelserne i artikel 100 A, stk. 4, at det pågældende medlemsland kan anvende nationale bestemmelser. De nationale bestemmelser gennemføres med de nævnte formål for øje og må ikke indebære skjult protektionisme.«

Denne erklæring er ikke blevet modsagt af nogen. Den slår således fast, at Danmark kan forfølge sine legitime interesser vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø, forudsat naturligvis at der ikke er tale om skjult protektionisme.

Hvis dette ikke skulle være tilfredsstillende for tvivlerne, må jeg spørge: hvad kræver man mere? Hvorfor tror man ikke på vore partnere, allierede og venner? Tror man, at de lyver for os? Det er da en underlig form for mistillid over for de lande, som vi i snart 40 år har samarbejdet med inden for forskellige internationale økonomiske fora. Er det den form for indstilling til et europæisk samarbejde, som man tror kan bære Danmark frem og sikre varetagelse af danske interesser?

Hvordan tror man at en sådan indstilling påvirker de øvrige europæiske lande i deres holdning over for Danmark?